

II Księga Samuela

Rozdział 11

1. I zstało się po roku, tego czasu, którego zwykli królowie wyjeżdżać na wojnę, posłał Dawid Joaba i sługi swe z nim, i wszystkiego Izraela, i pustoszyli syny Ammon, i obiegli Rabba. A Dawid został w Jeruzalem. 2. To gdy się działo, przydało się, że Dawid wstał z łoża swego po południu i przechodził się po sali domu królewskiego, i ujrział niewiastę myjącą się naprzeciwko na sali swej, a była niewiasta bardzo piękna. 3. Posłał tedy król i pytał, co za niewiasta była. I dano mu sprawę, że to była Betsabee, córka Eliam, żona Uriasza Hetejczyka. 4. Posławszy tedy Dawid posły, wziął ją. Która gdy weszła do niego, spał z nią, i wnet się oczyściła od nieczystości swej. 5. I wróciła się do domu swego, płód poczęwszy. I posławszy oznajmiła Dawidowi, i rzekła: Poczęłam. 6. I posłał Dawid do Joaba, mówiąc: Poszli do mnie Uriasza Hetejczyka. I posłał Joab Uriasza do Dawida. 7. I przyszedł Uriasz do Dawida, i pytał się Dawid, jakoby się dobrze powodziło Joab i ludowi i jakoby była sprawowana wojna. 8. I rzekł Dawid do Uriasza: Idź do domu twego a umyj nogi twoje. I wyszedł Uriasz z domu królewskiego i niesiono za nim potrawy królewskie. 9. A Uriasz spał przede drzwiami domu królewskiego z innymi sługami pana swego, a nie szedł do domu swego. 10. I dano znać Dawidowi od powiadających: Nie szedł Uriasz do domu swego. I rzekł Dawid do Uriasza: Ażaś nie z drogi przyszedł? Czemużeś nie szedł do domu twego? 11. I rzekł Uriasz do Dawida: Skrzynia Boża i Izrael, i Juda mieszkają w namiociech, i pan mój Joab, i słudzy pana mego na ziemi leżą, a jabych miał wnieść do domu mego, abych jadł i pił, i spał z żoną moją? Przez zdrowie twoje i przez zdrowie dusze twojej, nie uczynię tej rzeczy. 12. Rzekł tedy Dawid do Uriasza: Zostań tu jeszcze przez dziś, a jutro cię odprawię. Został Uriasz w Jeruzalem dnia onego i drugiego. 13. I wezwał go Dawid, aby jadł i pił przed nim, i upoił go. Który wyszedszy wieczór, spał na pościeli swej z sługami pana swego, a do domu swego nie szedł. 14. Zstało się tedy rano i napisał Dawid list do Joaba, i posłał przez ręce Uriasza, 15. napisawszy w liście: Postawcie Uriasza na czele wojny, gdzie natęzsza bitwa, a opuście go, aby zabity zginął. 16. A tak gdy Joab obległ miasto, postawił Uriasza na miejscu, gdzie wiedział, że byli mężowie namocniejsi. 17. I wyszedszy mężowie z miasta walczyli przeciw Joabowi, i poległo z ludu sług Dawidowych, i umarł też Uriasz Hetejczyk. 18. A tak posłał Joab i oznajmił Dawidowi wszystkie słowa bitwy. 19. I przykazał posłańcowi, mówiąc: Gdy dokończysz wszystkiej mowy o bitwie do króla, 20. jeśli obaczysz, że się gniewa i rzecze: Czemuście przystępowali pod mur, abyście się bili? Ażascie nie wiedzieli, że z muru wiele broni spuszcza z wierzchu? 21. Kto zabił Abimelecha, syna Jerobaal? Aza nie niewiasta zrzuciła nań sztukę młyńskiego kamienia z muru i zabiła go w Tebes? Przeczeście do muru przystąpili? Rzeczysz: Też i sługa twój, Uriasz Hetejczyk, poległ. 22. Poszedł tedy posłaniec i przyszedł, i oznajmił Dawidowi wszystko, co mu Joab rozkazał. 23. I rzekł posłaniec do Dawida: Przemogli na nas mężowie i wyszli do nas w pole, a my uderzywszy na nie, goniliśmy je aż do bramy miejskiej. 24. I obrócili strzały strzelcy na sługi twoje

z muru z wierzchu, i pomarło sług królewskich. Lecz i sługa twój, Uriasz Hetejczyk, umarł. **25.** I rzekł Dawid do posłańca: Tak powiesz Joabowi: Niech ci to serca nie kazi, bo rozmaite są przypadki na wojnie, a teraz tego, teraz owego miecz zabija. Podaj serca rycerstwu twemu przeciw miastu, abyś je zburzył, i napominaj je. **26.** I usłyszała żona Uriaszowa, że umarł mąż jej, Uriasz, i płakała go. **27.** A gdy było po żałobie, posłał Dawid i wprowadził ją do domu swego, i była mu żoną, i urodziła mu syna. I nie podobało się to słowo, które był uczynił Dawid, przed JAHWE.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.